

„Šī zeme lai ir tava sāpe un tava ilgošanās” (A.Putniņš)

Grieta Sipeņiece

Skumji dažkārt šķiet man Rīgas rīti
Pelēki torņi smagās miglas segās tīti
Baloži jumta korēs mostas
Rīta kliegzienos sasaucas kaijas ostās.

Smagi pukst Rīgas trolejbusi
Ved tie nomāktas sejas uz vienu vai otru pusi
Debesīs caur pelēku mākoņu baru
Cenšos saskatīt pēdīgo saules staru.

Kautrīgas lietus lāses pil klusi uz skārda
It kā gribot man ko pateikt nesakot ne vārda
Kā gan spētu es kur citur šajā pasaulē atrast māju
Ja saprotu savu pilsētu pat tad kad ar to nerunāju?

Tālu projām esot asas kā smilgas
Dur manā sirdī nesauktas ilgas
Mana sirds paliek plaša un bezgalīga
Kad apkārt ir migla un blakus man Rīga.